Ötcsillagos vallomások
A SZABADSÁGRÓL

Irigyelt, sikeres nők, elismert művészek, akiket sokan tisztelnek, példaképüknek tartanak. Ezúttal arról kérdeztük őket, mit jelent számukra a szabadság, fontos-e számukra, hogy a saját útjukat járják, maguk döntsenek sorsukról. A válaszokból kiderül: kivétel nélkül mindegyiküknek lételeme a szabadság.

GUBÁS GABI
színművész

Lételemem a szabadság. Ha azt érzem, hogy korlátoznak, vagy korlátok közé akarnak szorítani, rosszul érzem magam, elfonnyadok, mint egy virág, amelyet nem öntöznek. Ilyenkor menekülök, vagy erőszakosan érvényesítem az akaratomat. A színészetben ki tudok teljesedni – ez a szabadságnak olyan mérvű adománya, hogy ennek függvényében minden korlátot el tudok viselni. Amikor arra gondoltam, hogy színésznő szeretnék lenni, az a fajta szabadságvágy volt bennem, hogy ne egy, hanem több életet éljek.

Gyerekkoromban úgy fogalmaztam meg magamnak, hogy orvosnő, tanárnő és minden szeretnék lenni, tehát színésznő leszek, mert így minden lehetek. Nyilván az embernek kompromisszumokat kell kötnie, léteznek kötöttségek, de azért kell, hogy szabadnak is érezzem magamat. Ezért döntöttem úgy, hogy szabadúszó leszek, mert ez egyrészt egyfajta szabadságot ad, másrészt persze kiszámíthatatlanságot. Ahhoz, hogy héttől tízig eljátsszak egy szerepet, és valakinek a bőrében valami olyat mutassak, amitől az emberek magukra ismerjenek, vagy magamra ismerjek, nekem nagyon fontos. Akárcsak az, hogy a kapcsolataimban is megkapjam a szabadságot, bízzanak bennem. Csak így tudok szárnyalni, szabad lenni és töltekezve adni az embereknek. Megtaláltam magamhoz a kulcsot, a színészetet mint terápiát. Ennek segítségével tudok magamból kiélni mindent, sérelmeket, fájdalmakat, örömöket, bánatokat, tapasztalatokat, amelyek egyébként talán betegségként jelentkeznének.

Ha valaki nem ismeri önmagát, nem tudja pontosan, hogy mire van szüksége, akkor sok mindennel próbálkozik. Egy jó választás megadja a kiegészülést, a szabadságérzést.

SZALÓKI ÁGI
énekes

A szabadságról először a nyugalom jut eszembe. Olyan állapot, amelyet tértől, időtől függetlenül elérhetünk, mégis folyamatosan tér és idő függvényévé tesszük elérését. Aki igazán szabad, a körülményektől függetlenül képes szabad lenni, és ez nagy dolog. Ha képet keresek magamban a szabadságról, először egy magát a levegő áramlataival sodortató madárra gondolok.

Szabadságot ad minden olyan időtöltés, amely harmonikus, amelyben azt érezhetem, hogy jó a világ, az élet. Ez bármi lehet. Szabadságot ad, ha főzök, és közben a Bartók Rádió műsorát hallgatom, ha takarítok, ha a postán dolgozó hivatalnokkal egymásra mosolygunk, ha festményeket nézek egy kiállításon, az utazás, a szemlélődés, egy erdei séta, a torna, az imádkozás, a szerelmeskedés. Mi tagadás, a zenében találom meg leginkább a szabadságot. Talán ezért is lettem zenész. Akkor vagyok leginkább szabad, amikor nem érzek nyomást magamon. Amikor önállóan és felelősen élhetek, és tehetem a dolgom úgy, hogy közben mindez jó érzéssel tölt el.

A szabadság lehetősége nagy kísértés. Úgy kell a szabadságra törekednem, hogy a művészi szempontokat mindig szem előtt kell tartanom – máskülönben a szabadság-